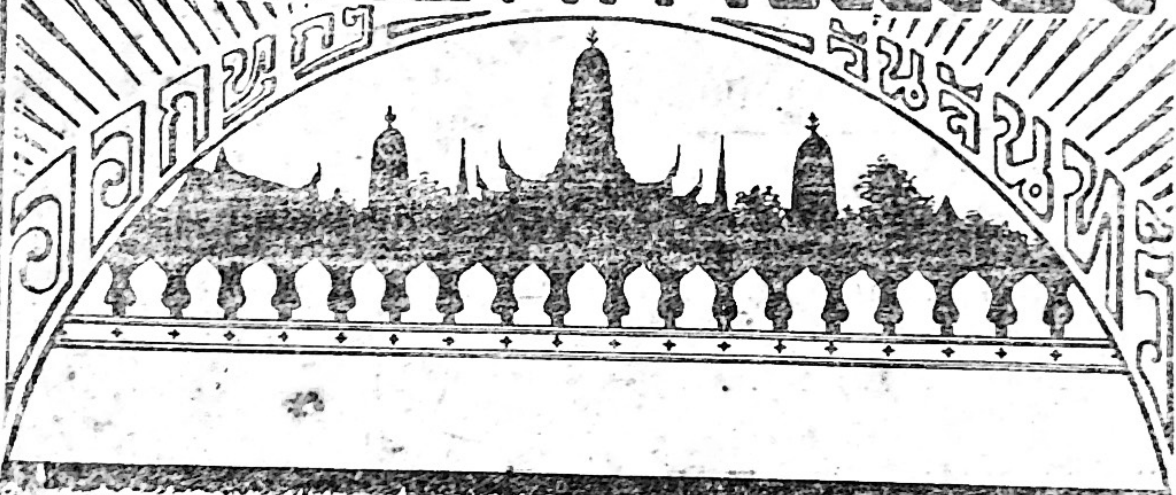

สารคดีปกพิเศษ

วามเพเถว ปุริไสยาร อตุตสส นียปทา

ปีที่ ๑ เล่ม ๑๙ วันจันทร์ที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๕

ทางออก การ เมืองต้ม ๓,๔,๕, เราได้ พมท เบนกรท ๒ เสฐจเตว ทางตอง การ ไบรทบหาได้ เสฐโดยเทว มายทวไป

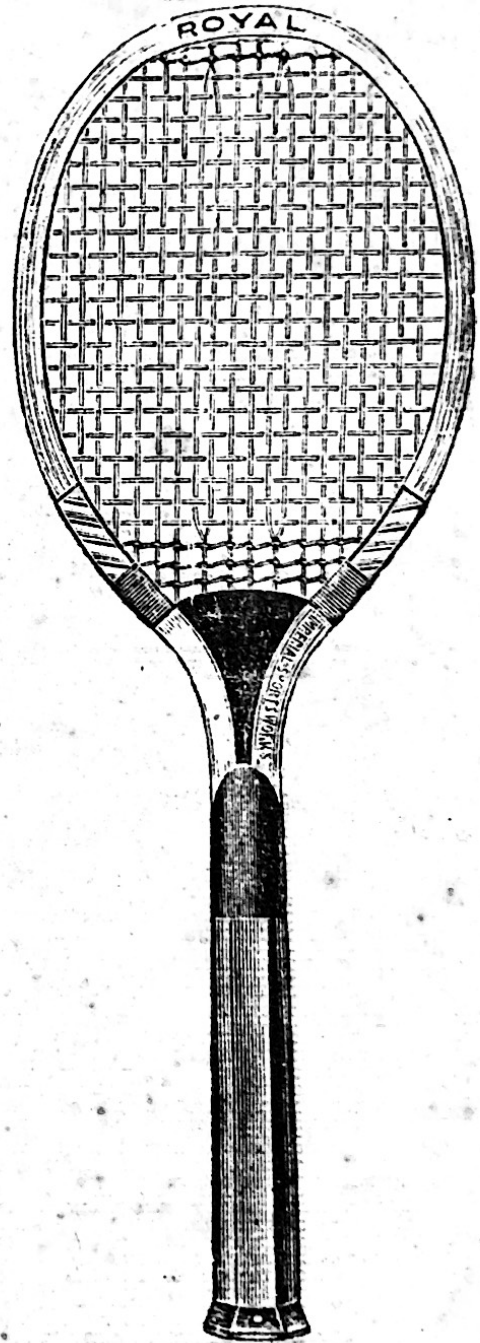
อัตราค่าแรงความค่อเตือน ๑น่า ๕๐ บาท ๒น่า ๒๕ บาท ๓น่า ๑๕ บาท
 ผู้ใดตองการทราบรายละเอียดนอจากนั้ เสิ้ญตามผู้จตุการ

แวกเก็ต ของ อิมบีเรียดสปอตเด็ก

ซึ่ง ได้รับ รางวัล เหรียญทอง และ ตราแผ่นดิน อังกฤษ

แวกเก็ต เต็นนิส

ชนิดมอนารกที่ ๑	ราคา ๓๘ ป ๕๐	ถ.ค.	เหลือ ๒๗ ป —
„ „ ๒	„ ๒๘ ป ๕๐	ถ.ค.	„ ๒๐ ป —
„ อิมบีเรียด	„ ๓๒ ป ๕๐	ถ.ค.	„ ๒๒ ป ๗๕
„ เอดเดกตรา	„ ๒๘ ป —	„	„ ๑๘ ป —
„ รอยแยด	„ ๒๕ ป —	„	„ ๑๒ ป —
„ โซดเยอ	„ ๑๘ ป —	„	„ ๑๒ ป —
„ แปร์กติก	„ ๑๓ ป ๕๐	ถ.ค.	„ ๕ ป —
เพรตไม้ดัก	„ ๓ ป ๕๐	ถ.ค.	„ ๘ ป ๕๐
เพรตไม้ขวด	„ ๕ ป —	„	„ ๓ ป ๕๐

แวกเก็ตแบดมินตัน

จะตกมาใหม่ในไม้ช้า คราวนี้จะม่มาหลายชนิด
นอกจากนี้ มี ฟุตบอด, โปโต, ดักวาช, บึงปอง ฯ

มุม ถนนทหเรบก ทหารเรือ จังหวัด พระนคร

จะขอ ของถูก ของรบ มา ขอเสีย เวลาน

หาง ตง ไต่ กง

ข้าง ทอง

คำ เตือน

เพื่อ บัง กัน ความ เข้าใจ ผิด แล เพื่อ มิ ให้ มหาชน หลง เชื่อ ผู้ ฤษยา
ทราบ ไว้ ทัก กัน ว่า เช่น เนื้อ ทอง คำ ไบใหญ่ ที่ ห้าง ได้ เคย ขาย มา แด
เดิม นน ก็ คอ เนื้อ ทอง อัน ๑ อัน เดียว กัน กับ เนื้อ ทอง ไบ ตรา ครุฑ
ที่ ออก จำหน่าย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕ นั้น เอง เพราะ ห้าง ได้ เห็น ว่า แด เดิม
ใน ประเทศ สยาม เรา เคย มี ทอง คำ ไบ ตรา ค้างคาว หรือ ตรา ลูก พัก ที่ ห้าง
นี้ เคย ทำ รูปพรรณ จำหน่าย มา นั้น ก็ มี แด ยี่ ห่อ เดียว ที่ เคย มี ชื่อ แด
มหาชน นิยม กัน มาก บัด นี้ ตาม พ่อ คำ เมือง นอก ได้ คิด ทำ ส่ง เข้า มา
อีก ทั้ง ๗-๘ ยี่ ห่อ เป็น ตรา ชนิด เดียว คด้าย กัน ไป หมด ทำให้ มหาชน ที่ จะ
ต้อง ประสงค์ ทอง คำ ไบใหญ่ ที่ ดี แท้ นั้น เข้าใจ ผิด เพราะ ไม่ ทราบ ว่า
ตรา ชนิด ไหน จึง จะ เป็น ทอง คำ ไบใหญ่ อย่าง ดี จริง แน่ นอน เพราะ ฉะนั้น
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕ ห้าง นี้ ได้ รับ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต ให้ ใช้ ตรา
ครุฑ เป็น เกียรติยศ แก่ ห้าง ฉนั้น ห้าง จึง ได้ งด ยโอกาส อัน เหมาะ นี้ ใช้ ตรา
ครุฑ แด ยี่ ห่อ ตง ไต่ กง แทน เป็น เครื่องหมาย เพื่อ มิ ให้ เข้าใจ ผิด แล จะ
ได้ เป็น การ สดวก แก่ มหาชน ที่ จะ ประสงค์ ทอง คำ ไบใหญ่ เนื้อ ๘ แด
รูปพรรณ เนื้อ ชาวมชาติ ทำ ด้วย ทอง ไบ ดั้ง นั้น จึง เชิญ ทรง มา ที่ ห้าง
ตง ไต่ กง ข้าง ทอง ใน ท้อง สำเพ็ง พระนคร เทอญ

ขบถของกษัตริย์

(เป็นหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวที่พระอาทิตย์ไม่เคยตก)

สำนักงานเลขที่ ๓๐๒ ถนนเจริญกรุง หาดวังบูรพา ฯ คำบำรุง ๓ ปี ๖ บาท

นายหอมนิรัตน์นครเทพ เจ้าของ นายเสมสุมานันท์ บรรณาธิการและผู้จัดการ โรงพิมพ์ชัยผลผู้พิมพ์

ปีที่ ๑ เดือน ๑๘ วันจันทร์ ที่ ๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ฉบับละ ๓๐ สตางค์

สารบัญ

ข่าวทั่วโลก	หน้า ๒๘๘
รัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ (ต่อ)	,, ๓๐๓
คู่ไปรษณีย์	,, ๓๐๘
โลกธรรมแดนรก	,, ๓๑๓
จะผ่อนผันกันได้หรือไม่ (ต่อ)	,, ๓๑๕
ต่างประเทศ	,, ๓๑๖
เบ็ดเตล็ด	,, ๓๑๘
สถิติ	,, ๓๒๐
ดึกดื่น	,, ๓๒๐
ขำ ๆ ขัน ๆ	,, ทั่วไป

เมืองกวางตุ้งสงบหรือ ?

เมือง กวางตุ้งเป็น ปรฤษนาซึ่ง ทายได้
ยากว่า ในที่สุดจะ ตก อยู่ใน อำนาจ
สิทธิ์ ชาติ ของใครเป็น แน่ เวลานี้ กองทัพ

ดอกเตอร์ชุนยัตเซน ตัน กวาง เหม้ง แดก
พ่าย ทิ้ง เมือง กวางตุ้ง หนี ไปแล้ว แด
ไม่ช้า ตันกวางเหม้ง อาจ กลับ มาตีเอา
เมือง กวางตุ้ง คืนได้ อีก หรือ มี คน
ก็ คง มี คน ตัน นอก จาก ตัน กวาง เหม้ง มา
ปราบหรือรบกวานชุนยัตเซนอีกก็ได้ เพราะ
“ ใน ประเทศ จีน นั้น ต่างไม่ ยอมให้
ใคร ได้ ตี กว่าใคร คง จะ ต้อง คอย ดำ
คอย ผลาญ ประหัด ประหาร กัน อยู่ ร่ำ ไป
ด้วย นิสสัย แด หน้าใจ ของ จีน ชอบ แต่
หา อำนาจ ได้ คน สุดแต่ จะ หา ได้ เท่าใด
ก็ หา เอา ไว้ เท่า นั้น ส่วน ความ เดือด
ร้อน ของ ผู้อื่น หรือ ของ ชาติ มิ พัก ต้อง
คำนึง ” พิมพ์ไทย

อังกฤษกับฝรั่งเศสเป็นคู่ความ

ฝรั่งเศส เป็น ครั้ง แรก ที่ อังกฤษ กับ
ฝรั่งเศส ซึ่ง นับเป็น ประเทศ อยู่ ตัน แด

ของ มหา ประเทศ ทั้หลาย ได้เป็น คู่
 ความ ทั้ใน สยามคม สันนิบาต ชาติ คดี
 เรื่อง นี้ อังกฤษ เป็น โจร รั้ง ว่า ฝรั่งเศส
 ไม่ มี สิทธิ อันใด ที่จะ บังคับ ให้ ตุ๊ก ของคน
 ใน บังคับ อังกฤษ เกิด ใน เมือง คุนีส แด
 มอรอกโค แปลง สัญชาติ เป็น คน ใน
 บังคับ ฝรั่งเศส ด้วย เมือง คุนีส แด มอ
 รอกโค หาใช่ เป็น เมือง ทั้ของ ฝรั่งเศส ไม่
 เพียง เป็น เมือง ที่ อยู่ ใน ความ อารัก ษา
 ของ ฝรั่งเศส เท่านั้น ฝ่าย ฝรั่งเศส ถียงว่า
 ประเทศ ฝรั่งเศส ย่อม มี สิทธิ โดยเต็ม ที่จะ
 บังคับ ให้ ตุ๊ก คน สั้แยก ชาติ อื่น เกิด ใน
 เมือง ซึ่ง อยู่ ใน ความ อารัก ษา ของ ฝรั่งเศส
 แปลง สัญชาติ ได้ คดี เรื่อง นี้ คัดค้านาม
 สติคัย ยุติกรรม นานา ชาติ ณ กรุง เฮก
 คัดสิน ให้ ฝรั่งเศส แพ้ โดย กล่าว ว่า พระ
 ราชนัญญิตี ว่าด้วย การแปลง สัญชาติ ของ
 ฝรั่งเศส ใน เมือง คุนีส แด มอรอกโค นั้น ไม่
 เป็น ธรรม.

ภาคีสมาชิก แด สามีญีสมาชิก

กรรมการเนติบัญญัติสภา ได้ ประชุม
 แก่ ใจ เพิ่ม เต็ม ข้อ บังคับ เนติบัญญัติสภา
 ใหม่ ๒ ข้อ ใน ข้อ ๑๗ ความว่า นักเรียนกฎหมาย
 ทุกคน ต้อง เป็น ภาคีสมาชิก เสีย ค่าบำรุง

ตาม อัครา แด ข้อ ๑๗ ว่า เมื่อ ภาคีสมาชิก
 สอบได้ กฎหมาย ทั้ เนติบัญญัติได้ ให้
 ยื่น ใบ ส้มค ต่อ เลขาธิการ แห่ง สภา ขอ เข้า
 เป็น สามีญีสมาชิก แด เมื่อ คณะกรรมการ
 เห็น ชอบ ให้ รับ เข้า เป็น สามีญีสมาชิก ได้
 แด้ว เลขาธิการ แห่ง สภา จะ ได้ แจ้ง ไป ยัง
 ผู้ ขอ ส้มค ให้ นำ เงิน ค่า ธรรมเนียม ไป เสีย
 แดลง ทะเบียน แห่ง สภา เนติบัญญัติสภา จะ
 ได้ จัดการ โฆษณา แด้ว ออก ใบ ประกาศ นัย บัตร
 ให้ ฉบับ หนึ่ง ลง นาม นายก แด สภา นายก
 นักเรียน กฎหมาย ทุกคน ต้อง ไป ลง ทะเบียน
 หรือ ส่ง ชื่อ แด สำนัก ที่ อยู่ ไป ลง ทะเบียน เป็น
 ภาคีสมาชิก ที่ สภา แดวัน ที่ ๕ เดือน นี้ เป็น
 ต้น ไป อัคราค่า เข้า เป็น ภาคีสมาชิก ๑๐ บาท
 กับ ค่า บำรุง อีก ๕ บาท.

เกลียดตัว กินใจ

“จีนเป็น ชาวต่าง ประเทศ ที่ ไม่ ใ้ใคร ถูก
 ใจ คนไทย เป็น ส่วน มาก แม้ แด้นักเขียน
 บาง คน ก็ แด้ดง ว่า ไม่ ชอบ พวก จีน แด้
 ตุ๊ก สาว หदान สาว จีน กัดบ เป็น ที่ ถูก ใจ
 ของ คนไทย เกือบ ทั้คน ถึง ขุนนาง ผู้ ใหญ่
 ของ เรา ก็ ยัง ชอบ มี ภรรยา เป็น ตุ๊ก สาว
 หदान สาว จีน หตาย คน “อ้อ ! จริง ละ
 เกลียดตัว กินใจ” .— สขามสัถย์

หมิ่นประมาทชาติไทย

คดี หมิ่น ประมาท ชาติไทย ระหว่าง หลวง ศรีสุวรรณ ธรรมมาตย์ ที่ ๑ ขุน ศรีบุพพวรรณ เขตที่ ๒ กับ พวกโจท นายสุขุชาติจีนไหหลำจำเลยนั้น ขุนศรีบุพพวรรณ เขตที่ โจทได้ ให้การ ว่า “ ตาม ที่ โจทสืบ ส่วน เห็น ว่า จำเลยเป็น จีนชาติไหหลำ การ แต่ง คัว เคย แต่ง แต่ กาง เกง แต่ แรก จำเลยไว้ผม เปีย ใน สมัย นั้น ที่ จำเลยไว้ผม เปีย พวก จีน ต่าง ๆ ก็ ไว้ผม เปีย ตั้ง แต่ รู้จัก จำเลย มา ไม่ เคย เห็น จำเลย หนึ่ง ผัว เลย ”

การเคกส์มรตย์ กอออกฟัยอก

พิธี การ เคกส์มรตย์ กอออกฟัยอก พระราชโอรส ส้มเต๋จ พระเจ้า แผ่นดิน อังกฤช ตเตดอิตีซาเบ็ชโบวส์—ไดออน กำหนด วัน ที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๕ ที่ พระอาราม วัด คัมภีร์ มินต์เตอร์.

อาการที่พลเมืองจะโทรมลง

“ ความ รุ่งเรือง ของชาติ แดบ้านเมือง นี้ จะ ก้าว นำ ไป ได้ ยาว เพียง ไດ ก็ มี คน ที่ ต้อง อาศัย ความ สัมบูรณ์ มั่งคั่ง ของ เมือง เป็น หลัก ด้วย ว่า เมื่อ พลเมือง

ต้องรับความทุกข์โทรมอยู่คราวใด ความ ถ้า หั่ง ใน ความ รุ่งเรือง ก็ คง มี อยู่ คราว นั้น ” เหตุ ฉนั้น รัฐบาล จึง ได้ ยุ่ม เด็ก บ่อน เบย แด หวย กับ ห้าม การ พนัน อย่าง อื่น เดี่ย “ แต่ ใน ระหว่าง ที่ การ ห้าม ปรามของ พนัน ยัง มิ ทน ได้ รับ ผล สำ เร็จ เป็น ค่า อย่าง สูง ก็ ได้ เกิด การ เล่น พนัน อย่าง เบ็ด แผ่ ประจักษ์ คา เป็น ครัง คราว เช่น การ พนัน ใน งาน นคชตฤกษ์ วัน เริง ถุดูหนาว เปน ต้น ซึ่ง ถึง กับ ตั้ง ชื่อ เรีย กัน ว่า เปน มอน ตี คา โด ประ จำ ปี ของ ไทย เรา ” ซึ่ง คน โดย มาก เห็น กัน ว่า “ งาน ถุดูหนาว นั้น แม้ จะมี เพียง กำหนด ๗ วัน ก็ ตาม แต่ ใน ระหว่าง ๗ วัน นั้นเอง จะมี คน หตาย ร้อย คน ต้อง รับ ความ ทุกข์ โทรม ไป เปน เวลา ซ้ำ นาน วัน ” . — จีน โนสยาม วารสพท์

พระราชบัญญัติประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. ๒๔๖๔ เพิ่มขึ้นในท้องที่มณฑลนครราชสีมา อีก ๔๘ ตำบล แต่ มณฑล อุยขยา อีก ๒๐ ตำบล ตั้ง แต่ กต่าง เดือน มกราคม ศก นี้ เปน ต้น ไป

EX LIBRIS
NOPORN SIWANPACH

๕ ๕
เหนือ ทงหมด

เพราะ

- ๑ กดิน, หอมระรื่นได้ เกิดจากธรรมชาติแห่งเกษร ไม่มีน้ำมันหอมปนเจือเลย
- ๒ ดี, ค่อยๆแดง สดใสออกจากตัวยาเอง ไม่มีส่วนแห้งดีทำขนมมาแต่งเติม
- ๓ รดี, เย็นชื่นใจด้านจากคอกหอย กระจายทั่วทรงอก จะรู้สึกดีเมื่อเวลาดื่ม
- ๔ สวรรพคุณ, แก้วระเหย สว่างสวยอ่อนใจ ร้อนใน ระหายน้ำและแก้ร้อนผิวหนัง
- ๕ อันตราย, ใช้ได้ตลอดคนใช้ จะไม่มีพิษ ซึ่งเกิดจาก แอลกอฮอล์อย่างของ
เขา ทงหลาย

นี่คืออุทัยแทชของห้างเพ็ญภาค

มีผู้ชำนาญในการใช้ยาอุทัยหลายท่านได้ ส่งจดหมายมาชมเชย ถึงเกียรติคุณว่า
ดียิ่งกว่าชนิดที่เขาเคยนับถือมา ท่านเหล่านั้นบอกว่าได้ ซอยยาอุทัยรวมหลายแห่งและ
นำมาทดลองแล้ว เห็นว่ายาบางขนานกลิ่นหอมปรุ้งด้วย เอสเซน หรือน้ำมันหอมบ้าง
ดีก็ดี สวรรค์บ้าง ดีทำขนมบ้าง สวรรพคุณ รับเท่าใดไม่รู้ ดีกว่าเย็นชื่นใจ เลย

เชิญท่านลองใช้ ยาอุทัยทตแทช ขวดละ ๑ บาท

ห้างขายยา เพ็ญภาค

ถนนเยาวราช จังหวัด พระนคร

ระเบียบการ

ต่อไปนี้ผู้ใดจะส่งข่าวความเห็น หรือจดหมาย
ร้องทุกข์ ขอให้ลงนามแลกำกับโดยแท้จริงไปด้วย
เราจะได้ส่งวนามแลกำกับของท่าน นั้น ๆ ไว้ เป็น
ความลับ ทั้งนี้เพื่อประณามในความสัจสุจริตของ
ท่านเท่านั้น

บางกอกการเมืองเป็นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
ออกทุกวันจันทร์ ลงข่าวความเห็นที่เกี่ยวกับประ
เทศสยามแลนานาชาติทั่วโลก รวมทั้งสถิติแล
ราคาเงินราคาสินค้าต่าง ๆ ด้วย

บางกอกการเมือง

วันจันทร์ ที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๕

วิวิธนาการกับหนังสือพิมพ์

(ต่อ)

เราเคยแจ้ง ความ ประสงค์ของคณะ
หนังสือพิมพ์ กับ คณะรัฐบาล มา ครั้ง
หนึ่งแล้ว ในเล่ม ๓ วันจันทร์ ที่ ๓๐ ตุลาคม
พ.ศ. นี้ มีความ โดย ตั้งเขป ว่า คณะ
รัฐบาล กับคณะ หนังสือพิมพ์ มีความ ประ
ร่วมกันกัน ที่ จะ ให้ ประเทศ สยาม เจริญ
มบูรณ์ ไม่ ใช้ จะ แข่ง กัน ใช้ อำนาจ
ระ ถ้า ถือ เช่นนั้นแล้ว ฝ่ายใด มี อำ
นาจ แรง กัดกว่า ก็ จะ ยก อำนาจ นั้นขึ้น
เป็นธรรม ไหนเลยคณะ หนังสือพิมพ์

จะกล้า มี เดียง ไต่ ทาน ได้ ด้วย คณะหนังสือ
พิมพ์ (ในประเทศ สยามนี้) เป็น
ราษฎร ต่า มี ญี่เอง แต่ มีความ ต่ามารถ
กว่า เพื่อน ราษฎร ด้วย กัน บาง คน อยู่ บ้าง
ใน เชน ทุน สถิติ ปัญญา แด เชน กิจ การ หนังสือ
พิมพ์ ก็ คิด อ่าน ชัก ชวน พรรค พวก
ต่ง หนังสือพิมพ์ ชน หวัง จะ ใช้ หนังสือ
นี้ เป็น เครื่อง เปิด หู เปิด ตา แด เป็น
ปาก เดียง ของ พวก เพื่อน ราษฎร ซึ่ง ได้
รับ ความ ไม่ เป็น ธรรม ขอ ให้ โปรด
คิด ดู เกิด ว่า ราษฎร เป็น ผู้ อาย เหงื่อ
ต่าง นาก็ เพื่อ ๑) ยัง อาชีพ ของ ตน
เอง แด ครอบ ครัว ๒) หากำตั้ง ตั้ง เข้า
ในการ อุดหนุน ทำนุบำรุง ชาติ
เงิน เดือน ของ พวก ท่านคุณ ๆ ได้ เท่า
พระเดชพระคุณ ๆ ต่า ๆ ซึ่ง ได้ ใช้ จ่าย
ตาม โย เค็ด ซึ่ง รก ยนตร์ ชี ชน แด ทับ
พวก ราษฎร ตาม ถนนหนทาง อยู่ ทุก วัน
นั้น ก็ เป็น ผล แห่ง การ อาย เหงื่อ ต่าง น้า
ของ พวก ราษฎร นี้เอง เหตุ ฉนั้น พระบาท
สมเด็จพระเจ้า อยู่ หัว ซึ่ง เป็น ประมุข
แห่ง ชาติ จึง ทรง พระมหา กรุณา โปรด
เกล้า ๆ เลือก คัด เอา เชื้อพระวงศ์ ซึ่ง
ทรงพระปรีชา ต่ามารถ หัด กัด แหดม กับ
พวก ราษฎร ต่ามี ญี่ ที่ ฉดาด ใน หมู่ ราษฎร

สามัญ ^{ชั้น} คงแคง ให้ เป็นเจ้า นำที่ คอย
สอดส่อง ดู แด ระวัง ทุกระชั้น ของ ราษฎร
ให้ ราษฎร หมด ความ กัง วาด ด้วย เหตุอื่น
จะได้ ค้าง หน้า ราบ เหนือต่าง นำ ช่วย กัน หา
กำลัง บำรุง ชาติ ^{เจ้า} นำที่ ^{ชั้น} ทั้งหมด ทุ
แพน ^{ชั้น} นแหะ รวมกัน เรียก ว่า รัฐบาล .

ความ เป็นอยู่ ระหว่าง ราษฎร กับ คณะ
รัฐบาล นั้น ^{ชั้น} ย่อม มี นำที่ คอง ฟัง ^{ชั้น} ซึ่ง
กัน แดกัน อยู่ ^{ชั้น} อำมาตย์ ใน คณะ รัฐบาล
คนใด กระทบการ โดย ชื่อ สุจริต
มี ความ อาริ เห็น ความ สุข ทุกระชั้น ของ ทวย
ราษฎร ก็ เป็น ที่ รักใคร่ ธรรมเสริญ แก่
ราษฎร ทั่วไป ^{ชั้น} แต่ ก็ ถ้า ไปถูก พวก อำ
มาตย์ ทุจริต คิด เบียด ราษฎร บัง หลวง ช่ม
เหง เบียด เบียด พ ราษฎร อยู่ เป็น นิศย์ เข้า
เด่า ราษฎร จะ ทำ อย่าง ไร ? ^{ชั้น} ฟ้อง
ศาล หรือ ? ^{ชั้น} ทำฎีกา ^{ชั้น} ขนทูต ^{ชั้น} เกด้า ๆ
ถวาย หรือ ? ^{ชั้น} เสนอ ^{ชั้น} ไคร่ ^{ชั้น} ครอง ให้ ^{ชั้น} ชงดง
ไปอีก ^{ชั้น} หนึ่ง ว่า ^{ชั้น} เรื่อง ^{ชั้น} ชนิด ไร คน ^{ชั้น} ชนิด
ไร ^{ชั้น} ที่ จะ กัด้า ^{ชั้น} ทำฎีกา ^{ชั้น} ขนทูต ^{ชั้น} เกด้า ๆ ^{ชั้น} ถวาย
หรือ ^{ชั้น} ฟ้องศาล ? ^{ชั้น} ด้วยเหตุ ^{ชั้น} ดัง นั้น ราษฎร
ส่วน มาก ^{ชั้น} จึง ^{ชั้น} ดง ^{ชั้น} เเนอ ^{ชั้น} เห็น ^{ชั้น} พร้อ ^{ชั้น} มกัน ^{ชั้น} ว่า
วิธี ^{ชั้น} ที่ จะ ^{ชั้น} กำ ^{ชั้น} จัด ^{ชั้น} อำ ^{ชั้น} มาตย์ ^{ชั้น} ทุจริต ^{ชั้น} วิธี ^{ชั้น} ขอ
ร้อง ^{ชั้น} ตัก ^{ชั้น} เตือน ^{ชั้น} รัฐบาล ^{ชั้น} วิธี ^{ชั้น} ที่ ^{ชั้น} จะ ^{ชั้น} พา ^{ชั้น} ชาติ

ประเทศ ไปสู่ ความ เจริญ สมบูรณ์ ^{ชั้น} นี้
มี ^{ชั้น} วิธี ^{ชั้น} ไต ^{ชั้น} ที่ ^{ชั้น} จะ ^{ชั้น} สดวก ^{ชั้น} แด ^{ชั้น} ดี ^{ชั้น} กว่า ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} คือ ^{ชั้น} พิน
แด้ว ^{ชั้น} เณภา ^{ชั้น} แด ^{ชั้น} ประเทศ ^{ชั้น} สยาม ^{ชั้น} นี้ ^{ชั้น} ราษฎร
ได้ ^{ชั้น} อ่า ^{ชั้น} คัย ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} คือ ^{ชั้น} พิน ^{ชั้น} พัพ ^{ชั้น} อย่าง ^{ชั้น} เดี่ยว ^{ชั้น} เม
ปาก ^{ชั้น} เดียง ^{ชั้น} เจร ^{ชั้น} จาก ^{ชั้น} รัฐบาล ^{ชั้น} เปรียบ ^{ชั้น} ติ
สภา ^{ชั้น} ใดๆ ^{ชั้น} ของ ^{ชั้น} ราษฎร ^{ชั้น} ถ้า ^{ชั้น} รัฐบาล ^{ชั้น}
ความ ^{ชั้น} ยุติ ^{ชั้น} ธรรม ^{ชั้น} ช่วย ^{ชั้น} พุง ^{ชั้น} ฐา ^{ชั้น} นะ ^{ชั้น} ของ ^{ชั้น} หนึ่ง
คือ ^{ชั้น} พิน ^{ชั้น} พัพ ^{ชั้น} ให้ ^{ชั้น} สูง ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} รัฐบาล ^{ชั้น} ก็ ^{ชั้น} ย่อ
ได้ ^{ชั้น} ความ ^{ชั้น} สดวก ^{ชั้น} ใน ^{ชั้น} การ ^{ชั้น} สอด ^{ชั้น} ส่อง ^{ชั้น} ดู ^{ชั้น} แด ^{ชั้น} ระวัง
ทุกระ ^{ชั้น} ภัย ^{ชั้น} ของ ^{ชั้น} ราษฎร ^{ชั้น} ยิ่ง ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} ด้วย ^{ชั้น} เหมื่อ
การ ^{ชั้น} สั้ง ^{ชั้น} สอน ^{ชั้น} แนะ ^{ชั้น} นำ ^{ชั้น} ชาว ^{ชั้น} บ้าน ^{ชั้น} นอก ^{ชั้น} ๑๐๐ ^{ชั้น} ค
อย่าง ^{ชั้น} ไร ^{ชั้น} เดียง ^{ชั้น} คง ^{ชั้น} ไม่ ^{ชั้น} ได้ ^{ชั้น} ผล ^{ชั้น} ดี ^{ชั้น} เท่า ^{ชั้น} สอน ^{ชั้น} ค
ฉลาด ^{ชั้น} เข้า ^{ชั้น} ใจ ^{ชั้น} กิจ ^{ชั้น} การ ^{ชั้น} คน ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} ใน ^{ชั้น} หมู่ ^{ชั้น} ชาว
บ้าน ^{ชั้น} นอก ^{ชั้น} ๑๐๐ ^{ชั้น} คน ^{ชั้น} นั้น ^{ชั้น} แด้ว ^{ชั้น} ให้ ^{ชั้น} ค
ฉลาด ^{ชั้น} นั้น ^{ชั้น} ไป ^{ชั้น} สั้ง ^{ชั้น} สอน ^{ชั้น} แนะ ^{ชั้น} นำ ^{ชั้น} ใน ^{ชั้น} หมู่ ^{ชั้น} พ
กัน ^{ชั้น} เอง

จริง อยู่ , ^{ชั้น} คน ^{ชั้น} เรา ^{ชั้น} ไม่ ^{ชั้น} ดี ^{ชั้น} ไป ^{ชั้น} ท
คน ^{ชั้น} ย่อม ^{ชั้น} มี ^{ชั้น} ดี ^{ชั้น} บ้าง ^{ชั้น} ช่ว ^{ชั้น} บ้าง ^{ชั้น} ฉนั้น ^{ชั้น} ไต ^{ชั้น} พ
หนึ่ง ^{ชั้น} คือ ^{ชั้น} พิน ^{ชั้น} พัพ ^{ชั้น} ก็ ^{ชั้น} ฉนั้น ^{ชั้น} นั้น ^{ชั้น} เรื่อง ^{ชั้น} นี้ ^{ชั้น} รัฐบาล
ควร ^{ชั้น} ทราบ ^{ชั้น} อยู่ ^{ชั้น} ดี ^{ชั้น} แด ^{ชั้น} ควร ^{ชั้น} ดำ ^{ชั้น} ริ ^{ชั้น} ให้ ^{ชั้น} ดู
ความ ^{ชั้น} เห็น ^{ชั้น} เรื่อง ^{ชั้น} ไต ^{ชั้น} ใน ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} คือ ^{ชั้น} พิน ^{ชั้น} พัพ ^{ชั้น} นั้น ^{ชั้น}
มี ^{ชั้น} นำ ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} ที่ ^{ชั้น} ควร ^{ชั้น} จะ ^{ชั้น} หยิบ ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} พิจารณา ^{ชั้น} ดู ^{ชั้น} บ
เพราะ ^{ชั้น} ตาม ^{ชั้น} ที่ ^{ชั้น} กระทบ ^{ชั้น} วง ^{ชั้น} พระ ^{ชั้น} คด ^{ชั้น} ดัง ^{ชั้น} ๆ ^{ชั้น} อนุ ^{ชั้น} ญ
เงิน ^{ชั้น} งบ ^{ชั้น} ประมาณ ^{ชั้น} แพน ^{ชั้น} ก ^{ชั้น} หนึ่ง ^{ชั้น} ให้ ^{ชั้น} ค

ทรง แด กรรม ต่าง ๆ รับหนังสือพิมพ์ อ่าน
 ประจำ อยู่ ก็ ด้วย ความ มุ่ง หมายถึง ให้
 คอยตรวจ ดูข่าว แด ความ เห็น ในหนังสือ
 พิมพ์ เหล่า นั้น เป็น ทางให้ คำวิหิตา
 ความ เจริญ แก่ การ งาน ต่อไป ไม่ใช่ให้
 รับไว้ สำหรับ อ่าน แด ก็ โยนทิ้ง เสีย หรือ
 ทำ หู ทวน ตมไม่ ย่อม พิจารณา ความ เห็น
 ของ คณะ หนังสือพิมพ์ ขอให้ ใช้ ความ
 คิด อย่าง สุขุม กรอง ดูว่า คณะ หนังสือ
 พิมพ์ โดย มาก เป็น ชาตินไทยแท้ ส่วนบาง
 ฉบับ ที่ ต้อง ใช้ คน ต่างชาติ บังหน้า ก็ ด้วย
 ยัง ไม่ มั่น ใจ ใน ความ ยุติธรรม ของ คณะ
 รัฐบาล นัก แต่ เมื่อ สรุปรวม ดง ก็ คง
 เห็น ว่า ตาม ที่ ตก เดือน นั้น นำ หรือ
 บาง ที่ ก้าว เสียด สั้น ก็ ด้วย เป็น ไป
 ใน ทำนอง หวัง ดี ต่อ ชาติ ทั้ง สิ้น ชาตินไทย
 เป็น ชาตินไทยแท้ ไม่ มี เดือดอื่น ปน นับ
 ดง มา ได้ หลาย ชั่ว คน แด ไปรด อย่า
 นักให้ บ้า ไป เลย ว่า คนไทย ด้วย กัน จะ คิด
 ชั่ว โฉด เปลี่ยน ทัศน การ ปกครอง หรือ
 มุ่ง ทำ ตาย ความ เจริญ ของ รัฐบาล ด้วย
 ประการใด ดู ชาติอื่น ได้ กระทำ กัน มา แด
 เช่น ประเทศจีน ซึ่ง เป็น เพื่อนบ้าน ใกล้ เคียง
 ของ เรา อัน เห็น ได้ ง่าย ที่ สุด นี้ แต่ ที่

ประเทศจีน ต้อง กระทำ ดัง นั้น ก็ ด้วย
 มี เรื่อง รวาท ที่ ควร ทำ อยู่ ตาม ที่ ชาวเรา
 เป็น อัน มาก ย่อม ชิม อยู่ ใน ใจ ดี แด
 คำ ผู้ใหญ่ ว่า จึง จก ทัก ตัว เดียว
 ยัง ควร หยุด แต่ นี้ คน ทั้ง คน หรือ คณะ
 หนึ่ง แด บาง ที่ หดาย คน หดาย คณะ
 ทัก ทั้ง รัฐบาล ของ เรา ไม่ เคย ยอม
 หยุด เลย นั้น เพราะ อะไร ? เพราะ
 ไม่ เชื่อ ออนเนอร์ คน ๆ นั้น แด คณะ หนังสือ
 พิมพ์ นั้น หรือ ? เปตา เลย รัฐบาล
 เห็น ว่า คณะ หนังสือพิมพ์ ไม่ มี อินฟลูเอนซ์
 พอ ต่าง หาก มัน จะ ว่า จะ ตะโกน ร้อง
 อย่างไร เท่าไร ก็ ช่างมัน ปะไร ใคร จะ
 ฟัง มัน ข้า จะ ทำ ของ ข้า เมื่อ ข้า
 ทำ หู ทวน ตม ทำ ไป พอ เด็ดจ แด เรื่อง
 ก็ หาย เป็น คดี กระทบ ผัง ไป ตาม เคย แด
 ถ้า หนังสือพิมพ์ ฉบับใด ชินตะเบ็งเส็งเกิน
 ไป ไม่ รู้จัก กาดะเทศะ ก็ ใช้ วิธี โดย ทาง
 อ้อม หรือ ทาง ดับ เตะมัน เข้า เก็บ เสีย
 วิธี เช่น นี้ ถ้า เป็น คน ต่าง ประเทศ ฤา ใน ดับ
 เข็ก ต่าง ประเทศ ก็ พอ จะ ร้อง ให้ กงสุต
 ของ ตัว ช่วย ได้ บ้าง ถึง จะ ช่วย ไม่ได้ มาก
 ก็ เพียง ผ่อน หนัก ให้ เป็น เบา แต่ ถ้า เป็น

ที่ดินเมืองไทย

ยังเป็นป่าเป็นตอมากนัก

คำนำท่านบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์
บางกอก การ เมือง ทราบ

เมื่อไม่ สัปดาห์ นึก ข้าพเจ้าได้มี
โอกาสไป เที่ยว ต่าง ประเทศ เห็นว่า มี
เรื่อง ๆ หนึ่ง ควร เขียน เต่า สู้กัน พัง เต็น
หวัง ว่า ท่าน คงไม่มี ความ รังเกียจ หรือ
ตระหนี่ หน้า กระจก ของ ท่าน

ความ เจริญ และ ความ สดงาม ของ
บ้าน เมือง ที่ ข้าพเจ้าได้ เห็น มา น้อย่า
นำ มา กล่าว เตย ดี กว่า จะ เป็นการยก
ย่อง ของต่างประเทศไป ความประสงค์
ของ ข้าพเจ้าใน ที่ นี้ จะ เริ่ม กล่าว เมื่อ
ตอน ข้าพเจ้า ย่าง ขัน รถ ไฟ ที่ จังหวัด ไทร
(บึง) กذب กรุง เทพ ๆ ที่เดียว

ตลอด ทาง ที่ รถไฟ ถัด ผ่าน มา ได้
สังเกตเห็น ว่า เนื้อ ที่ ดิน ตลอด แดน
มณฑล เกต๊ะ (เมือง ชิน อังกฤษ) พด

เมืองได้ เพราะพืชพันธุ์ ผลไม้เป็นประโยชน์
ทั่วไป ไม่ค่อยจะมี ที่ว่างเปล่าเลย ส่วน
ยาง เป็น ชนิด ๆ ปลูกได้ ระยะเวลาถึง นัก
รถไฟ ถัด คั้ง หลาย ชั่วโมง ยังไม่ สุก สิ้น
ต้น ยาง

อนึ่ง ได้สังเกตเห็นมี ถนน หลายสาย
พอ รถยนต์ เดินได้ อย่าง สดวก สดงาม
ได้ความว่า ถนนเหล่านี้ มี ทั่วไป และ
เชื่อม ติดต่อกัน ระหว่าง เมือง ต่าง ๆ เช่น
เกต๊ะ, ตรัง กานู, กัวลา ตาปูร์ แด ถึง คโปร
รวม ทง สิ้น ยาว ได้ ระยะ ทาง ๕๕๐๐ ไมล์

ไม่ ข้า รถไฟ ก็ มา ถึง สถานี ปาดัง เบ
ซาร์ แดน ต่อ แดนไทย กับ อังกฤษ ทำ
ให้ ข้าพเจ้า รู้สึก อิ่ม เอิบ ในใจ เป็น อัน มาก
ที่ได้ มา ถึง ประเทศ สยาม ที่รัก ของเรา แล้ว
ข้าพเจ้ามั่นใจว่า คงได้ เห็น พืช ดิน ของเรา
เต็มไป ด้วย ต้น ยาง หรือ ต้น มะพร้าว มัน ๆ
กับ เมือง ชิน อังกฤษ และ คง มี ถนน งาม
ทอด ขาว ต่าง ประเทศ ที่ พัง ย่าง เข้า มา สู่
ประเทศ เรา เป็น ครั้ง แรก บ้าง เพราะ
เมือง เรา เป็น เมือง เอกราช แต่ เป็น
ประเทศ ที่ ศักดิ์ ยศ มา นาน แล้ว แต่—แต่—
ท่าน บรรณาธิการ ขอรับ ท่าน เชื่อไหม ว่า
ตั้งแต่ รถไฟ ออก จาก ปาดัง เบซาร์ แ

เข้าแดนเมืองไทยเรา แต่เข้าตลอดคำ
จนมาถึงทุ่งสง ข้าพเจ้าไม่เห็น ต้นยาง
สักต้นเดียว ต้อง ข้างทางรถไฟด่วน
แล้วไป ด้วยป่าทึบ จะหาหนาสักไร่เดียว
ก็ไม่ได้ พดเมืองก็เบาบาง เหลือเกิน
คาม ชุม ทางรถไฟนั้นแหละ จะได้พบ คน
มากหน่อย เพื่อนเดินทาง ของข้าพเจ้า
สองคน มีอเมริกัน คนหนึ่ง และชาวบึ้ง
คนหนึ่ง ต่างพิศวง ถาม ข้าพเจ้าว่า
“คนไทยไป อยู่ที่ไหน กันหมด ? ทำไมที่
ดินดี ๆ เหล่านี้ จึงไม่มีคน ทำนาหรือ
ปลูกต้นไม้ที่มีผล ชาติได้ ?” ข้าพเจ้า
ตอบอย่าง เดียง ฮั่น ว่า “รอไป อีก
ประเดี๋ยว จะพบไร่นา ของ คนไทย เยะ,
โอ, เยะ มาก”

ตั้งแต่ทุ่งสง ถึง ชุมพร. รถไฟ ด่วน
อีก ๑๒ ชั่วโมง ก็ยังไม่เห็น อะไร ที่เป็น
สำรณะจะอดแก่ชาว ต่างประเทศได้ ถนน
หนทางก็ไม่มี เห็น มี นาน ๆ จะพบทาง
เกวียน จาก ชาย คอง สัก ทางหนึ่ง หรือ สอง
ทาง สิ่ง ที่คุย แก่ ขวดย กับชาว ต่างประเทศ
ได้ ก็โดยต้อง พูดว่า “ดูซิ, สยาม
มีป่า มาก ๆ ค่ะไหม ? เมือง อื่นไม่มี
อย่างนี้ จริงไหม ?”

เราผ่าน หัวหิน มา จนถึง จังหวัด เพชร
บุรี จึงเห็นไร่นา ที่เป็นหน้าเป็นตาหน่อย
อา ! ท่าน เอ๊ย ที่ดิน ของเรา ยังว่าง
เปล่าอยู่ อีก มาก เหลือ เกิน รถไฟ ด่วน
ถึง สองวัน ยังไม่หมด ที่ว่าง เปล่าเลย. นี้
หรือ จะให้กักจั้นเข้าเมือง คนที่ออก
ความเห็น เช่นนี้ ถ้าไม่ใช้ คนบ้า ก็คง
จะเป็นคนไร้ความคิด. เมื่อไหร่ หนอ
เราจึง จะมีโอกาส ได้เห็น ประเทศ สยาม
เจริญ รุ่งเรือง พื้นที่ ดิน เค็มไป ด้วย
พิษน้ำพิษหุ อ้น อุดม ผล, เมื่อไหร่ จะ
ได้ เห็น ถนน หนทาง และ การ คมนาคม บ้าน
นอก เจริญ ชินบ้าง. เมื่อไร ? ถ้าอำมาตย์
ทุจริต ยัง คอย แอบ แฝง ตุ๊ด เต็ด เต็ด ของ
ประเทศ สยาม และ คอย เบิก จ่าย เงิน สู้ รุ่ย
สุร้าย ในเรื่อง ไม่ควร จ่าย อยู่ ทุราบ ไต ส่วน
มาก แห่ง ประเทศ สยาม ที่ รัก ของ เรา ก็ยัง
คง เป็นป่า อยู่ ทุราบ นั้น พวกเรา จะ
ช่วยกัน กำจัด อ้าย อำมาตย์ ทุจริต โกง ! ปราม
มัน ให้ อยู่ มือ ที่ เดียว.

ด้วยความ นับ ถือ

บุญชร ชาติ

นั้นเอง ประกอบทั้ง พลเมือง เหล่านี้
 โดยมาก เปน มตาญ และโดยมาก มี ฐานะ
 ไม่ ผิด อะไร กับคน กุ๊ก หรือ บางคน ยิ่ง เสีย
 กว่า คนกุ๊ก อีก มี อ้อมมือ อ้อมมือ เปนต้น
 ถ้า เขา อยู่ใน กุ๊ก เขา จะไม่ ต้อง ออก แม้ แต่
 มือ เดี่ยว ผิด กัน ก็ แต่ไม่ มี ความ อิศร
 ภาพ เท่านั้น แล เมื่อ เขา มี ฐานะ ดังนั้น
 ประกอบกับ ไร้การศึกษาด้วยไม่ จำเป็นต้อง
 คำนึง ถึง ว่า เขา จะมี การ อับอาย ขายหน้า
 เมื่อเขาเห็น เรือน จำเปน โย้เค็ดเช่นนั้น ก็ไม่
 ต้อง นึก ถึง ว่า เขา จะมี การ เช็ด หลาบ
 แล เมื่อ นึก โทษ นิยม เรือน จำ เปน ที่ บรม
 สุข เสีย แลแล้ว เรื่อง การ โจร ฝูร้าย ก็ จะ
 ส่งบ รวบ คาบไม่ได้ เปน อัน ชาติ ตกตง
 เรือน จำ ซึ่ง กฎหมาย ถือว่า เปน ที่ ทรมาน
 ร่างกาย เพื่อ ตัด สิ้นตาดน ขัดเกดานิสัย ที่ ชั่ว
 ร้าย ให้ กัดบ ดี้ กตายเป็น ที่ ส่งบ สุข
 ชั่ว คราว ของ คนเหล่านี้ไป นิบ
 ข้าพเจ้า เห็น ว่า บรรดา กฎหมาย แล
 ข้อบังคับทุกอย่างเมื่อ จะร่าง แลประกาศใช้
 ควร พ่วง เติง ถึง กาลละเทศะ แล บุคคล
 ประกอบ แล ต้อง ระลึก ว่า พลเมือง มี
 ก็ จำพวก ๆ ไตถือศาสนาใด บังคับชาติใด
 มี ความ ประพฤติ แข็ง กระ ด้าง อ่อน โยน
 อย่างไร กฎหมาย แล ข้อ บังคับ นั้น จะ

ควรใช้แก่บุคคล ชนิดใด ณะที่ใด เมื่อใด
 จึง จะได้ รับผิดชอบ หรือ ใ้ประโยชน์ อย่างไร
 เพราะ บรรดา พระ ราช ก่าหนด กฎหมาย ที่
 บัญญัติ ก่าหนด โทษไว้ ก็ ประสงค์ จะตัด สิ้น
 ตาดน ให้ผู้ กระทำ ผิด หลาบจำ ถ้า ผู้กระ
 ทำผิด ปราศจาก ความเกรงขาม ต่อพระ ราช
 อาญา เสีย แลแล้ว ก็ นับ ว่าไม่ สม ประสงค์
 หรือ ผิดความ ประสงค์ ของกฎหมาย เมื่อ
 เช่นนั้น โจร ฝูร้าย จะส่งบ ได้ ต่อไป เมื่อไร?

ณ.

อยาก ให้ความสุขทั่วกัน

ผู้ที่ยังไม่เคยใช้ ก็ยังไม่เห็นประโยชน์
 ยาขับ รดูขาว เปน ยอด ของ ยาบำรุง
 โดहित แก่ รดู ลี้อย่าง ๆ ตลอดจนมตกิต
 เช่น มี อาการ ชุ่มชื้น รับประทาน ไม่ได้
 และ โรค อัน เนื่อง มาจาก โดहित ไม่ ปรกติ
 เชิญดองรับประทาน จะเห็นคุณไม่ทัน หมดขวด
 ราคา ๕๐ สตางค์

อนึ่ง ท่านไม่ ควรดื่ม ยาทำตายตมกรต
 แก่ตมต่าง ๆ ได้ อย่างรวดเร็ว ควร มี ใ้
 ประจำบ้าน แล ติด กระเป่า เวตาเดินทาง
 จะ เปน ประโยชน์ อย่าง ยิ่ง

ร้าน ขาย ยา เจ้าหมอ ถนนบำรุงเมือง
 เชียง ลพาน ช่าง โรงสี จังหวัดพระนคร

โลดจรรฆแลนรด

(ฉบับ ๒)

วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๕

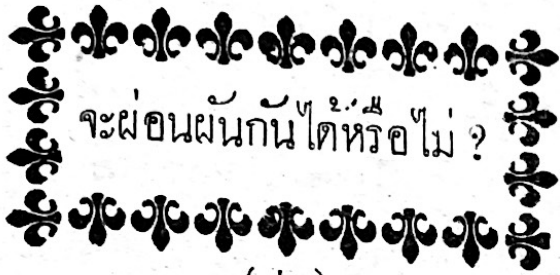
เรียน มหาอำมาตย์ตรี พระยาประชา
กรณ กิจวิจารณ์ อธิบดี กรมศุขาภิบาล

ด้วย จำเดิม แต่ บริษัท สอาด รวม ๖
บริษัท คิดทำสัญญา ร่วม มือ กัน แล้ว
มหาชนได้ รับ ความ เดือดร้อน ยิ่งขึ้น ทุกวัน
เป็นลำดับ ได้ยิน ชาวว่า เคยมี
ราษฎร ร้อง เรียน กับ เจ้าคุณ หลายครั้ง
แล้ว เจ้าคุณ ก็ไม่ เห็น จัก การ ใดๆ
ที่จะ ช่วยระงับ ทุกข์ ของราษฎร เลย ที่จะ
ให้ราษฎร เข้าใจอย่างไร ? จะให้ เข้า
ใจว่า เจ้าคุณ เป็น อธิบดี กรมศุขาภิบาล
ฤา เป็น มหาอำมาตย์ตรี พระยาประชา
กรณ กิจวิจารณ์

ตาม สัญญา ระหว่าง บริษัท สอาด ๖
บริษัท นั้น มีความ ย่อ ๆ ว่า ๑) ใน
๖ บริษัท นั้น ถ้า บริษัทใด ได้ ตั้ง ทำการ
ถ่าย เท ที่ บ้านใด อยู่แล้ว ต้อง นำ เขา

เบอร์บ้าน นั้นไป จงไว้ ในบ้านซึ่งที่ บริษัท
ใหญ่ ซึ่ง ตั้ง ที่ ทำการอยู่ที่ ถนนพาดสาย
๒) เมื่อ บริษัทใด ทำ อยู่แล้ว ไม่ให้
บริษัทอื่นไป แย่ง ทำ อื่น ๆ ถ้า บ้านใด
บอก เดิก กับ บริษัท เก่า แล้ว จะไป จ้าง
บริษัทใหม่ (ซึ่ง รวมอยู่ใน ๖ บริษัทนั้น)
ทำต่อไป ก็ไม่ให้ บริษัทใหม่รับ เป็นอันขาด
ต้อง ช่วยกัน คิด หาทาง ให้ บริษัท เก่า คง ได้
ทำไป ตาม เดิม จนได้ มิฉะนั้น ก็ไม่ให้
บริษัทใดใน ๖ บริษัท รับ ทำ เสีย เลย

โดย ข้อ สัญญา นี้ ต่อ มา บริษัท
ทั้ง ๖ ก็อด ดีเอา กับ ถูก จ้าง ได้ต่าง ๆ มี
การ ปลดปล่อย ให้ อูจ จาระ ตกเประอะ หก ตาม
บริเวณ ที่ ตั้ง ถึง ทั้ง อูจาด ตา แดเหม็น
ร้ายแรง แทบ ทนไม่ได้ บ้าง ก็ แดถึง ทั้ง
ถึงไว้ ไม่ มา เก็บ ตาม กำหนด ๒ วัน บ้าง
๓ วัน บ้าง เหมาะ ๆ ก็ ถึง สัปดาหะ หนึ่ง
จน ถึง เต็ม ต้นไม้ มี ที่ จะ ถ่าย อื่น ได้ เหตุ
เหล่านี้ เมื่อ ต่อ ว่า กับ บริษัท ก็ ทำเฉยเสีย

จะผ่อนผันกันได้หรือไม่ ?

(ต่อ)

มีเวลาพักผ่อน บ้างแล้ว ของ สิ่งนั้นจะ
 ไม่ตั้ง อยู่ได้เท่าความ ประสงค์ เสมอ ไป
 จักต้อง หย่อนลง เอง จนได้ การ รักษา
 วินัย ก็ เช่นเดียวกัน ถ้าไม่ มี เวลา พักผ่อน
 บ้าง มัน ก็ต้อง หย่อนลง ทุกที่ ดัง ตัวอย่าง
 ที่ ปราบจวน อยู่ทุกวันนี้ ก็คือ เมื่อ บุคคล
 ที่ เป็น นายทหาร ใหม่ ๆ คุ ข้าง แรง
 เครื่องครัด ต่อ วินัย แต่ ครั้น เป็น นายทหาร
 นาน ๆ เข้า วินัย ก็ต้อง หย่อน ลง ทกที่
 พอ ถึง ชั้น นายพล ก็ พอ ดียก มือ ไม่ ถึง
 กระบัง หมวก ซึ่ง เป็น การ ดบ แบบ ผิด หัก
 อย่าง แรง ทั้งนี้ เพราะ เหตุใด ก็ เพราะ
 เหตุว่า ต้อง ยก มือ กัน วันละหลาย ๆ ครั้ง
 แทบ ทุกวัน และ เป็น เวลา หลาย ๆ ปี
 มัน ก็ ต้อง ดำ เอง ถ้า รู้สึก ว่า การ ที่
 จะ รักษา วินัย ให้ เครื่องครัด จริง ๆ ต้อง ให้
 มี เวลา พักผ่อน เช่นนี้ ก็ สัมควร แล้ว
 ที่ จะ ให้ นายร้อย แต่ง กาย นอก เครื่องแบบ
 ใน เวลา ดำตองได้ เพื่อ จะได้ มี เวลา

ผ่อน พัก การ รักษา วินัย เสียบ้าง และ เมื่อ
 ถึง เวลา แต่ง เครื่องแบบ ก็ จะ ได้ รักษา วินัย
 ให้ เครื่องครัด สัม เกียรติยศ จริง ๆ มิใช่
 ทำ รวด ๆ ราว ๆ อย่าง ทุกวันนี้.

ราชการทหาร ประเทศเราตั้งแต่ ไหน
 แต่ ไร มา ผู้ใหญ่ กับ ผู้น้อย มิได้ สัมมาคม
 ให้กลมเกลียวกันได้เลย ทั้งนี้ ก็ เพราะ
 เหตุที่ต้อง แต่ง เครื่องแบบ อยู่ ทุกเวदानั้นเอง
 เมื่อ แต่ง เครื่อง แบบแล้ว ก็ จำเป็น อยู่เอง
 ที่ต้อง ถอดตัว เป็น ผู้ใหญ่ ผู้น้อย จะ พุดจา
 ปราดัย ผู้น้อย ก็ ต้อง กระทำ การ เคารพ
 ผู้ใหญ่ การ ที่ ต้อง ยืน วันทงษา หัก ถักัน
 ทุก คำ พุด เช่น น้ แหะ เป็น เหตุ กระทำให้
 ผู้น้อย ไม่อยาก พุด หรือ พบกับ ผู้ใหญ่ การ
 สัมมาคม ระหว่าง ผู้ใหญ่ และ ผู้น้อย มีกัน ไม่
 ได้แล้ว ความเห็น น่า ใ้ใจจริง ระหว่าง
 กัน จะ มี มา แต่ ไหน ความ ใ้ใจ กัน,
 ความ นับ ถือ, ความ รักดี ก็ ไม่ ต้อง
 มี อยู่เอง เป็น อัน จำ เป็น ศักดิ์ รุ ต่อ กัน
 ถ้า แม่ ไ้ แต่ง กาย นอก เครื่อง แบบ หมด
 ด้วย กัน แล้ว ก็ เท่า กับ ผ่อน พัก การ
 เป็น ผู้ใหญ่ ผู้น้อย เสีย บ้าง มี โอกาส
 ที่ จะ สัมมาคม กัน ได้ สันติ ผู้น้อย ก็ ไม่

รังเกียจที่จะล้มคัมด้วย เพราะไม่ต้อง
 กระทบการเครพทุก ๆ คำพูด ทำอย่าง
 นั้นเพื่อนกันได้ดี การบังคับบัญชาคน
 ให้เชื่อถือ ถ้าใช้วิธีบังคับกันด้วย
 อำนาจแล้ว ผู้ใต้บังคับ มักทำหน้าไหว้
 หดง หลอก อะไรไม่ดีเท่าทำหน้าใจของ
 เขาให้น้อมลงมาเชื่อถือ คนเราจะที่น้อม
 ใจลงมาเชื่อถือได้ ก็ต้องได้เห็น ออกเห็น
 นิสัยใจ คอจริง ๆ คุณ ของ การ เห็น
 ใสใจจริง กับโทษ ของ การไม่ เห็น ใส
 ใจจริง จะ ประจักษ์ในเวลาทำการรบ
 เป็นแน่แท้

ข้าๆ ชนๆ

(คัดจากหนังสือพิมพ์ทั่วโลก)

บรรดาเครื่องแต่งกายแบบใหม่ ส้มย
 ัน ทำให้เราพิศวงว่า ผู้แต่งกระตือรือ
 ้น ที่จะหาสามี ฤหา นิวโมเนีย — ยุม
 เมอริสต์

“ไม่ควรพยายามจะแยก ซาตุผู้หญิง
 จงรัก หล่อน เท่าที่ หล่อน เป็น อยู่ นั้น เกิด
 แต่ไม่ ควรหวังว่าเมื่อ หล่อน แยกออก เป็น
 ชนแล้ว ท่าน จะเก็บ มาคิด ประสาน กัน
 ได้ เหมือน ตึกตา เพราะ ผู้หญิงนั้นจะ
 เชื่อม ประสาน ให้สนิท เหมือนเก่าไม่ได้ อีก
 เลย. — ล้วน ลดาบ .

ต่างประเทศ

ฝรั่งเศสกับเยอรมัน

ครึ่ง พ.ศ. ๒๔๓๓

เมื่อปี คฤศศ คักราช ๑๘๗๐ คือพระ
 พุทธศักราช ๒๔๓๓ ประเทศ ฝรั่งเศส กับ
 เยอรมัน ได้ ทำ สงคราม กัน อัน เป็น เรื่อง
 ปรากฏ อยู่ใน พงศาวดาร แล้ว ใน ครัง
 นั้นได้รบ กันไม่ ก็ เดือน ฝรั่งเศส ก็ พ่ายแพ้
 แก่เยอรมัน และ เยอรมันได้ ปรึบฝรั่งเศส
 เป็นจำนวน เงิน มาก มากาย กอง อัน นำ
 กัดว จะทำให้ ประเทศ ฝรั่งเศส ล่มจม แต่
 ด้วย ความ ดำมารถ ของ ฝรั่งเศส เงินค่า
 ปรึบฝรั่งเศส ก็ได้ ใช้ ให้แก่เยอรมันก่อน
 กำหนด สัญญา ครั้น มา เมื่อปี คฤศศ
 ศักราช ๑๘๓๔ คือ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗
 (มหา สงคราม คราว ที่ แล้ว) ฝรั่งเศส
 กับ เยอรมัน ก็ ได้รบ กัน ชน อีก แต่ คราวนี้
 เยอรมัน รบ กับ ประเทศทั้งหลาย เกือบ ทั่ว
 โลก สงคราม คราว นี้ ชก ยุค ถึง ๔ ปี
 เยอรมัน จึงได้ แพ้ และ พวก สัมพันธมิตร
 ก็ได้ปรึบเยอรมันเป็นเงินมากมายก่ายกอง

จน เยอรมัน เกือบ ^๕ ตัวไม่คิด เหมือนกัน
 แต่เมื่อได้ล่วงเวลามาถึง ^๔ ปีแล้ว เยอรมัน
 ก็คงบิตพัวอยู่เต็มอหาได้ ไซ้เงินค่าปรับ
 ตามสัญญาไม่ จน ที่สุด ฝรั่งเศส ออกรณ
 ทน ไม่ได้ เห็น ว่า ถ้าขึ้นอดคุมอดด้วยกับ
 เยอรมัน ก็จะไม่มี เวลาสั้น สุด ฝรั่งเศส
 จึงได้ ไซ้ กาดัง ทหาร รุกเข้าไปในเขตร่วม
 นารู เพื่อ บังคับให้เยอรมัน ไซ้ หนี้ ตาม
 สัญญา ดัง เรา ท่าน ทงหลาย ทราบ กัน
 อยู่แล้ว ใน คราวนี้ พวกเยอรมันและพรรค
 พวก ของ เยอรมัน ก็ร้อง โอดครวญ ว่า ฝรั่งเศส
 ทำการ อย่าง รุนแรงไม่ ผ่อน ผันให้บ้าง
 เพราะ ฉนั้น จึง นำ จะ เทียบ ดูว่า เมื่อครั้ง
 ฝรั่งเศส แพ้ เยอรมัน เมื่อ ^{๕๐} ปี เศษ ที่ล่วง
 มาแล้ว เยอรมันได้ ผ่อนผันให้ฝรั่งเศส
 อย่างไรบ้าง

ใน คราวนี้ตามพงศาวดาร ก็ปรากฏว่า
 เจ้าบิชมาร์ก กับ มอดเกไตทรมานฝรั่งเศส
 อย่างหนักกับแอมว และเมื่อมองซิเออร์ที่แย
 ประธานาธิบตี ฝรั่งเศส ร้อง คัด คำน ว่า
 การ ที่ เยอรมัน ปรับ เช่น นี้ เป็น การ เหลือ
 เกินไป เจ้าบิชมาร์ก ก็กลับ ชูว่า ถ้า ขึ้น
 พุด มากไป จะ ต้อง บังคับให้ มองซิเออร์
 ที่แย พุด ภาษา เยอรมัน อัน เป็น เรื่อง ที่
 เจ้าบิชมาร์ก รั้อยู่ แล้ว ว่า มองซิเออร์ที่แย

พุด เยอรมันไม่ได้ ซึ่ง กระทำให้เห็น โดย
 ชัด ว่า เวลานั้น ข้าง ฝ่ายเยอรมันได้ปรับกับ
 ฝรั่งเศส อย่าง แดง ส่ำหัด

ตามสัญญาใน คราวนั้นฝรั่งเศสจะต้อง
 ยก มณฑล อาดซาส์ ดอเรน ให้แก่ เยอรมัน
 และ จะ ต้อง ไซ้ เงิน สด ให้แก่ เยอรมัน คิด
 เป็นเงินสยามใน เวลานั้น ^{๒๒๐๐} ล้าน บาท ใน
 เวลานั้น ผล ประโยชน์ แผ่นดินของ ฝรั่งเศส
 ที่ เก็บได้ เป็น เงิน น้อย ที่สุด และ ที่ เยอรมัน
 หนี้ กะ จำนวน เงิน มาก เช่น นี้ ก็ เพราะ
 คาคว่า ทำอย่างไร ๆ ฝรั่งเศส ก็คงไม่มีเงิน
 ให้ และ ถ้า ฝรั่งเศส ทำ ผิด สัญญา แล้ว
 เยอรมันก็จะเข้าไปยึดบ้านเมืองของฝรั่งเศส
 และกิน เดือดเนื้อ ของ ฝรั่งเศส จนกว่าจะอิม
 (ขอให้ สังเกตว่า ความคิด เยอรมันในครั้ง
 นั้น ก็ไม่ผิด กับ ที่ ฝรั่งเศสได้ กระทำอยู่
 ใน เวลานั้น เลย) ตาม ข้อ สัญญา ระหว่าง
 ฝรั่งเศส กับ เยอรมันใน ครั้ง นั้น ปรากฏ ว่า
 เมื่อ รัฐบาล ฝรั่งเศสได้ กัดับ มา ตั้งใน กรุง
 ปารีส แล้ว ๓๐ วัน ฝรั่งเศส จะ ต้อง ส่งเงิน
 ค่า ปรับ งวด แรก ให้แก่ เยอรมัน คิด เป็น
 เงิน สยามใน เวลานั้น ^{๒๒๐} ล้าน บาท เมื่อ
 เวลานั้น พอ เช่น สัญญา เดรั้ง ก็ เกิด การ
 ขบถ ขึ้นใน กรุง ปารีส ด้วย พวก ราษฎร
 ตาม เมือง และ มณฑล ต่าง ๆ ได้ ร้องขอ
 ให้ ต่างเมือง ต่างมี รัฐบาล ปกครองตัวเอง

ไม่ยอมขึ้น แก้วรัฐบาล กตางใน กรุง ปารีส์ และการ ขบถนั้น เป็น การใหญ่โต จนถึงกับ รัฐบาล ฝรั่งเศสใน กรุง ปารีส์ เกือบ ตั้งตัวไม่ติด และก็มี คน ดังดัย กัน ว่าการ ขบถ ครั้ง นั้น คง เนื่อง ด้วย ความ ช่วยเหลือ ของ เยอรมัน เมื่อ การใน บ้านเมือง เกิด วิกฤต ขึ้น เช่นนี้ ฝรั่งเศส ก็ หมดหนทาง ที่จะ ใช้ หนี้ งวดแรกให้ แก่ เยอรมัน ฝรั่งเศส จึงได้ ขอ ผิด และ อ้าง เหตุว่า ตึกรามบ้านเรือนในกรุงปารีส์ ก็ยังถูกเพลิงไฟ และควัน ทัว เมือง เมื่อ การเป็นเช่นนี้ เยอรมันได้ ยอมให้ ฝรั่งเศส ผิด หรือเบต้า เบต้าเลย แต่เยอรมัน กัดบ บังคับให้ ฝรั่งเศส ใช้ เงิน ตาม สัญญา ทุก ประการ ฝ่าย ฝรั่งเศส ก็มี มานะ รวบรวม เงินใช้ หนี้ ตามงวด มิได้ ซาด เลย และ ก่อน วันที่ ครบกำหนด ตาม สัญญา ฝรั่งเศส ก็ได้ ส่งเงินให้ แก่ เยอรมัน จน หมด ด้้น อัน เป็นการที่ เจ้าบิศาวิก ด้ยใจนักหนา เพราะ คาดว่าฝรั่งเศส คง จะไม่ สามารถใช้ เงิน รายนี้ ได้

ใน ระหว่าง เวลาที่ ฝรั่งเศสกำลัง ใช้ หนี้ อยู่ นั้น ฝรั่งเศส ได้ ขอ ร้อง ต่อ เยอรมัน ว่า ถ้า ฝรั่งเศส ใช้ เงิน งวด ก่อนกำหนด แล้ว ก็ ขอให้ เยอรมัน ถอน ทหาร ออกเป็น ตอน ๆ ไป ตามงวด เงิน ที่ ใช้ แต่ เจ้าบิศาวิก ตั้ง เจ้า หน้าที เยอรมัน ว่า ไม่

ต้องการ เงิน เร็ว นี้ แต่ จะ ต้อง การ ยึดดินแดน ของ ฝรั่งเศส นาน ที่สุด ที่ จะ ยึดอยู่ได้ แต่ฝ่าย เยอรมัน ก็ได้ พยายามทุกอย่างที่จะ ชัด ขวาง มิให้ ฝรั่งเศส ได้ ใช้ หนี้ ตามกำหนดได้ แต่ ถึง ดังนั้น เมือง สุดท้ายซึ่ง เยอรมันยึดไว้ คือ เมือง เวอดัง เยอรมัน ก็ ต้อง คืน ให้ แก่ ฝรั่งเศส ก่อน กำหนดสัญญา ถึง ๖ เดือน เพราะ ฝรั่งเศส ได้ ใช้เงินให้ แก่เยอรมันจน หมด ด้้น แต่ เยอรมันก็ หมด ขอ แก่ ตัว ที่ จะ ยึด ดินแดน ของ ฝรั่งเศส ต่อไปได้

เพราะฉะนั้นการที่ฝรั่งเศสตั้งกองทหารเข้าไปยึดดินแดน เยอรมันในเซक्टर แม่น้ำรัครังนี้ ถ้าจะ เทียบ ดู ก็ไม่ ผิด กับ วิธีที่เยอรมันได้ ปฏิบัติ เมื่อ ๕๐ ปี ที่ล่วง มาแล้ว จะ ผิดกันแต่เพียงว่าในครั้งนั้น ฝรั่งเศสกับเยอรมันได้ ทำการ ตัว ต่อ ตัว มาใน ครั้งนี้ มี พวก ดั้มพันธมิตร เข้าแทรก อยู่ด้วย และอีก อย่าง ๑ เมื่อ ครั้ง ฝรั่งเศส แพ้ เยอรมัน เยอรมันได้ บังคับ กวดขันให้ ฝรั่งเศส ใช้เงินค่าปรับ ตาม สัญญา มาใน ครั้งนี้ ฝรั่งเศสได้ อนุ โดม ผ่อน ด้้นให้ เยอรมัน ถึง ๔ ปีแล้ว ด้วยประการที่ปวงตามที่เราได้กล่าวมานี้ จึง ต้อง เห็นออก ฝรั่งเศส ว่า การที่ฝรั่งเศสต้อง ทำการ รุน แรงครั้ง นี้ ก็ ด้วย ความจำเป็นแท้ (สียามออบเซอวีเวอวี)

หน้าตาคนรับดินมด ใครอยากดู
ใหม่? เราจะบอกให้ คือนคนที่ชอบ
ถ้ำรพนั้นอย่างไรเล่า!

นัยของการพินัน ถ้าไม่เป็นคนรับ
ดินมด ทนต้อบาด คำว่า พระอาทิตย์
จะต้องถนัดทางเดินใหม่ พระ อินทร์ จะ ต้อง
ลงไปสร้างวิมานในกระทะทองแดง เพราะ
การพินัน นั้น คือการ ทรมาน คือ การ
เสมอไม่มีที่ ดันตุ๊ด คราบ เท่าที่ นัก เอง
การพินัน ยังนิยมการพินันอยู่

แต่ขรรคมดา ข้าราชการก๊ดี พ่อค้า
ก๊ดี ย่อมมี การ ได้ ทรมาน โดย เปิด เผย
ทางเคียวตาม ปกติ ก็ เมื่อ ข้าราชการ
ฎาพ่อค้าเป็นนักเอดการพินัน แต่ นักเอด
การพินันต้องการทรมานอยู่เสมอไม่มีที่ ดัน
ตุ๊ดทรมานที่ไม่มีเขตตันตุ๊ดนั้น จะได้ออกเงย
จากทางใต้ ตามปรกติมาแต่ไหนบ้าง จึง
มีตุ้มบุญหานัก

เพราะฉะนั้น ทรมาน ของการพินัน ก็
พทได้ จากการตบต้อนเนื้อกันอย่าง

หมดขรรคมดา ถ้าผู้ที่ไม่ออกครุจะต้อง รั
ได้ทันทีว่า การพินันเป็นมันโตคัน ต้น ที่
ทำให้ แดก ความ ต่อมักค้ ใน ระหว่าง พอก
ระหว่าง คณะ

แต่เมื่อ ปรึฟ ให้ รัค ดงไป รัค รัค รัค
นักเอดการพินัน ก็ คือ มนุษย์ ที่มี หัว ใจ เป็น
ขรรคมดา คนพอกนัย่อมบุรุษ การพินัน เท่า กับ
บุรุษพระเจ้า ด้วย การ พินันเป็น ศาสตร์
ชนิดหนึ่ง ที่จะทำให้ เขาเป็นคนหน้าด้าน
ได้ค้ที่ตุ๊ด

ในนามของขรรคมดา มนุษย์ที่เห็นการ
พินันเป็น บุญ ฤศด อิน รัค ขรรคมดา ทั้ง
มอดพร้อมกัน ขอ ต่าไป ให้ มัน เป็น นัก เอด
ชนไก่ทุกชาติเทอดู

วิชิตาเนิรัฐ ปรดาสโนบาย ของประ
เทศ ข้าราชการเหต้ออำมาตย์นับว่าเป็นข้าง
เท้าน่า แต่เมื่อเท้าน่าของข้างมันเป็นอ้าย
นักเอดการพินันเสีย ๘๘ เปอร์ เซนต์ ประ
เทศจะถึงซึ่งความ เจริญอันแท้ จจริง ได้ ด้วย
เหตุดังๆ ?

สถิติ

รายงานคนบวญแดตาย

จำนวนคนบวญแดตาย ด้วยโรค ติดต่อกัน
 ในเขตจังหวัดพระนครแลธนบุรีปรากฏว่าใน
 รอบด้ปลาหะที่สี่น ดงเมือวันที่๑๗กุมภาพันธ์
 พ.ศ. ๒๔๖๕ มี คนบวญเปนกาพโรค๑๖ตาย
 ๑๔ บวญแดตาย ด้วยโรค อย่างอื่น เปน
 จำนวน ๒๕๓ ส่วน อหิวาตะกะโรค แดไข้
 ทรพิษไม้ มีบวญแดตาย เดย (ตามดำม
 โน ครวั เมือ พ.ศ. ๒๔๖๓ พด เมืองใน
 กรุงเทพ วม มี ๓๒๔,๔๒๒ คน)

ปลูกใช้ ทรพิษ

ในเคือนั้นวาคม แพทย์ ประจำค้ำ
 บดได้ ปลูก ใช้ ทรพิษ ให้แก่ ประชาชน ตาม
 จังหวัดต่าง ๆ เปนจำนวน ๖๓,๖๖๖ คน รวม
 กับที่ ปลูก มาแล้ว แด แรก เปน จำนวน
 ๓,๗๒๕,๘๔๖ คน

(ผู้ใดแต่งเรื่องซันๆอย่างลุ่มกลุ่นนี้ ส่งไปให้
 แลถ้าเราคัดเลือกลงแล้ว จะได้รางวัลเรื่องหนึ่ง
 ๑๐สตางค์ วิธีรับรางวัลจะขอแลกเอาหนังสือ
 บางกอกการเมืองเล่มหนึ่งหรือจะให้รวมรางวัลไว้
 มาถๆ จึงค่อยมารับ หรือให้เราจัดไปให้ยังที่ใด
 ที่หนึ่งก็ได้

บ้อยออฟฟิศคนใหม่ “เมือตะกิม
 ชายคนหนึ่งมาทั้นเพื่อจะค้อยนาย”

ผู้จัดการ “แล้วเชิงพูดกับ เขา ว่า
 อย่างไร ?”

บ้อย “ผมบอกเขาว่า ผมเดี้ยใจ
 ที่นายเด็กชกมวดยเดี้ยแล้ว เวดานี้ ก่าตั้ง
 ซ้อมพันดาบอยู่ ถ้าเขาสมัครวิธัน เขิญ
 มาใหม่วันหลัง” .— ภาพยนต์สยาม

มารดาของนางสาว “ฉันเข้าใจ
 แล้ว, การที่เธอมา กระดิม กะ เหลี้ย เต่มอๆ
 เช่นนี้ ก็เพราะเธอหยากได้ ลูก สาว ฉัน เปน
 เมียใช้ใหม่ ?”

นักประพันธ์ “ห้ามได้, กระผม
 ประสงค์ เพียง แค่ อยาก ได้ คุณ นาย เปน
 มารดาภรรยาของผมเท่านั้น” .— ดุสิตสมิต

ท่านลืมเสียแล้วหรือ

ที่ร้านข้าพเจ้ามีผ้าม้วนตา ซึ่งสั่งทอมาจากเมืองเขมร ผ้าชั้นหางกระรอก ซึ่งสั่งตรงมาจากเชียงใหม่ กับโปสเตอร์ที่พิมพ์ได้รับมามีรูปแบบต่างๆ มากมาย ผ้าที่ตัดรูปก็ดี ถ้าท่านต้องการโปรดรับมาเลือก เพราะราคาก็ไม่แพงท่านจะได้ของดีด้วย

ร้านนิชกร ถนนเจริญกรุง ติดกับห้างยี่ยามากิจ ห้างโรง หอยเก่า

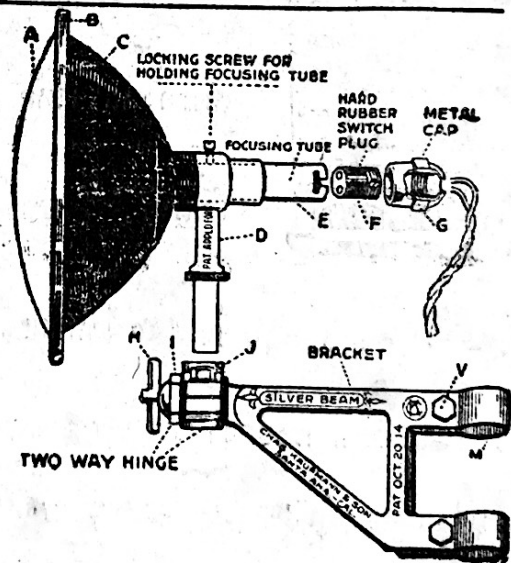
โรงพิมพ์ชัยผล ถนนบำรุงเมือง

คอนสแตนข้างโรงดี
รับพิมพ์หนังสือแบบฟอร์ม คิวคูคา
ใบเสร็จนามบัตร ตลอดจนการพิมพ์
สมุดต่างๆ ได้อย่างงามๆ เชิญท่านทดลองดู รับรองว่าจะทำความสะดวกให้แก่ท่านทุกอย่าง ทั้งราคาถูกลงกว่าที่อื่นมาก

นายเพื่อนันโต ชาเวีย
เจ้าของ

Ask your Dealer for the Kaufmann Silverbeam

This is an assembly view of our spotlight showing the various parts. The hard rubber switch plug is covered by a brass cap, which keeps out dust and water. Lamp can be focused by loosening screw on top of handle as illustrated and pushing handle and focusing tube in or out until proper focus is obtained. Entire lamp is constructed of brass, which eliminates all possibility of rusting. Our switch in the handle bears patent date of August 7th, 1917, Number 1235809.

เหมือนแสงอาทิตย์ เมื่อเวลาค่ำ

มีรัศมีรุ่งโรจน์เป็นแสงสว่างพุ่งไปในระยะไกลถึง ๒๐๐๐ ฟุต คือ :
ตะเกียงสปอตไลท์ ฟัง มีตกเข้ามาใหม่ สำหรับใช้กับรถยนต์
เรือยนต์ และ มอเตอร์ไซด์ ใช้ไฟ ๖ หรือ ๑๒ โวลต์ เป็นชนิดที่ดี
ที่สุด ใช้ทนที่สุด และใหม่ที่สุด ราคา ถูกที่สุด.
พัตเตอร์สมิธบริษัท (เอเยนต์ในสยาม)
ปากคลองตลาด โทรศัพท ๔๘๘

(ศ. ร. ก. ๓)

กัณณมรูง

มี ผู้ที่ โดย มาก บ่น ว่ามรูง มาก และไม่มี วิธี ป้องกันด้วย บาง

ท่าน รุ่งจนมบาง เป็นกร นำเกตุยคอย่าง ยิงม เป็น ของที่ผู้

ทุกท่าน พึง สงวน เมื่อ รุ่งเสีย เกือบหมด เช่น น แดว จะนำ

ความ เสียใจ มาสู่ท่าน มากน้อย เพียงไรนั้น ท่าน เจ้าของทราบอยู่

โดย เต็มใจ แล้ว เพราะฉะนั้น จึงไม่จำเป็น ต้อง กล่าวให้ ยืดยาว

เนื่อง ด้วย เหตุนี้ ข้าพเจ้า ขอ ถ้อ โอกาส บอกกล่าว ต่อ ท่าน

ผู้ ที่ หาดายให้ทราบทั่วกันว่า บริบูรณ์ ไอศถ ได้ประกอบยา

กัณณมรูง ชน ชนานหนึ่ง ชื่อ โสชั้นแคบพิล แลบริบูรณ์

เปหยานำ มกัณณหอมเย็น และได้ทดลอง ใช้แล้วกันไม่ให้ม รุ่งได้ จึงเมื่อได้ แล้วเย็น

รากมม และผมจะรอกงาม:เจริญเร็ว และขอรับรองว่า โสชั้นแคบพิลและบริบูรณ์

ไม่ใช่ น้ำหอม เปหยารักษาผมโดยตรง แต่ผู้ปรุงได้ปรุงให้มกัณณหอมด้วย เพื่อให้

เป็นที่พอใจผู้ ใช้อีกสถานหนึ่ง ถ้าไม่จริงไปถ้อวด เชิญลอง ราคาขวด ละ ๒ บาท

